

PARVOVIRUSINĖS INFEKCIJOS EPITZOOTINIAI YPATUMAI LIETUVOS ŠUNŲ POPULIACIJOSE

Arūnas Stankevičius, Algirdas Šalomska,
Lietuvos veterinarijos institutas

Santrauka. Iš Lietuvos miestų atvirų šunų populiacijų tyrimams buvo surinkta 115 enteritu sergančių šunų fekalijų mėginių. 59 iš jų HA reakcija nustatyta ir HAS identifikuotas parvovirusinis enteritas ($51,3 \pm 4,7\%$). Tyrimai parodė, kad šuniukų sergamumas tiesiogiai priklausė nuo jų amžiaus. Parvovirusinė infekcija buvo diagnozuojama dažniau ($p < 0,05$) 4 ir 5 mėn. negu kitų amžiaus grupių, šuniukams. Parvovirusų fekalijose buvo nustatyta atitinkamai 16 ($80,0 \pm 8,9\%$) ir 14 ($77,8 \pm 9,1\%$) mėginių. Statistiškai patikimai ligos atvejų sumažėjo tarp 7-12 mėn. amžiaus šuniukų ($35,3 \pm 11,6\%$). Vyresniems kaip 12 mėn. amžiaus šunims parvovirusinis antigenas nustatytas tik $21,4 \pm 11,0\%$ fekalijų mėginių ($p < 0,05$).

Atlikti įvairių veislių šunų sergamumo tyrimai parodė, kad parvovirusiniu enteritu Lietuvoje dažniau serga vokiečių aviganiai ($83,3 \pm 8,8\%$) ir rotveileriai ($81,8 \pm 8,2\%$). Jiems parvovirusai nustatyti $30,5$ - $32,0\%$ dažniau negu vidutiniškai ($p < 0,05$). Su fekalijomis išskiriamų parvovirusų kiekiui šunų veislė įtakos neturėjo, bet išskiriamų virusų titras priklausė nuo šuniukų amžiaus.

Iš uždarų populiacijų tyrimams buvo surinkta 59 enteritu sergančių šuniukų fekalijų mėginiai. 48 mėginiuose ($81,4 \pm 4,9\%$) buvo nustatytas parvovirusinis antigenas. Parvovirusai diagnozuoti 26 2 mėn. šuniukų mėginiuose ($93,9 \pm 4,9\%$), o 4 mėn. šuniukams jie buvo nustatyti perpus rečiau negu vidutiniškai, t. y. $33,3 \pm 15,7\%$ ($p < 0,05$).

Atlikti tyrimai parodė, kad sezoninio faktoriaus įtaka parvovirusinės infekcijos paplitimui atvirose šunų populiacijose nereikšminga. Uždarose šunų populiacijose parvovirusinės infekcijos atvejų gerokai padaugėja pavasarį, o vasarą, rudenį ir žiemą - sumažėja ($p < 0,05$).

Reikšminiai žodžiai: parvovirusai, šunys, epizootiniai ypatumai.